

בנק ישראל

לכבוד

הממשלה וועדת הכספים של הכנסת
ירושלים

הריני מתכבד להגיש בזאת את הדין-וחשבון של בנק ישראל לשנת 1976, בהתאם לסעיפים 59 ו-60 לחוק בנק ישראל תשי"ד—1954.

הדין-וחשבון מבוסס על חומר וניתוח, שהכינה מחלקת המחקר של בנק ישראל. הנתונים הסטטיסטיים בשני חלקיו הראשונים מקורם בעיקר בלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.

מאז 1973 מאופיינות ההתפתחויות הכלכליות במשק בתנודות בולטות ברמת הפעילות. דבר זה, וארעיותם של חלק מהנתונים, מחייב משנה זהירות, הן במשמעות שיש לייחס לשינויים שהתרחשו משנה לשנה, והן בזיהוי המגמות הבסיסיות, הפועלות במשק.

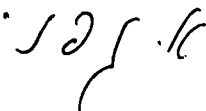
התופעה הבולטת ביותר בשנת 1976 היא השיפור במאזן התשלומים של המשק הישראלי, אחרי שחלה בו הרעה גדולה בשנים 1973—1975. הגורמים לשיפור זה — בחלקם בעלי אופי חולף, ובחלקם מבשרים שינויים במגמות לטווח ארוך יותר — מנותחים בהרחבה בפרקים השונים של דין וחשבון זה. עם זאת, מן הראוי להדגיש, שהשיפור במאזן התשלומים הוא בעיקרו תוצאה של מדיניות משולבת של ריסון הביקוש המקומי ושל עידוד היצוא והחלפת היבוא, שהוחל בה בשנת 1974. הגידול המהיר ביצוא מנע שפל עמוק במשק והיווצרותה של אבטלה בהיקף ניכר, ובכך הוא גם מתווה דרך לצמיחה כלכלית מחודשת, תוך הקטנת התלות של המשק במימון חיצוני.

השיפור במאזן התשלומים ב-1976 הושג, בין השאר, באמצעות צעדי מדיניות, שהביאו להאצת עליית המחירים. האצה זו הקטינה, כשלעצמה, את האפקטיביות של מדיניות הפיחותים הווחלים לשיפור כדאיות היצוא. בטווח הקרוב, יש לעשות מאמץ מיוחד כדי להאט את קצב עליית המחירים במשק, בלי להרפות, בו-זמנית, מהמאמצים לריסון הביקוש המקומי ולעידוד היצוא.

השנה נעשה מאמץ לקצר את היקף הדין-וחשבון, כדי להקל על הקורא, הרוצה לעמוד על ההתפתחויות העיקריות בתחומי המשק השונים. הפרטים שלא הובאו בדין-וחשבון, שיש בהם עניין לחוקרים ומומחים, יובאו מדי פעם בסקירות מיוחדות, שיפורסמו בסקר בנק ישראל.

ירושלים, י"ד בסיון תשל"ז
31 במאי 1977

בכבוד רב,

ארנון גפני
נגיד בנק ישראל